

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **Základní odborová organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk** (označovaná též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“), se sídlem Bouzov 8, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, proti rozhodnutí o odepření informací, o kasační stížnosti žalobkyně proti výroku V. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2008, čj. 6 Ca 230/2007 – 134,

t a k t o :

- I. V řízení **b u d e** na straně žalobkyně **p o k r a č o v á n o** s Odborovou organizací pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu, IČ 26991934, se sídlem Bouzov 8.
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 8. 2008, čj. 6 Ca 230/2007 – 134, zamítl žádost žalobkyně o ustanovení právního zástupce (výrok I.), zrušil fiktivní rozhodnutí Ministerstva kultury o odvolání žalobkyně ze dne 2. 12. 2004, proti fiktivnímu negativnímu rozhodnutí o zamítnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok II.), zrušil fiktivní rozhodnutí Ministerstva kultury o odvolání žalobkyně ze dne 6. 12. 2004, proti rozhodnutí ze dne 23. 11. 2004, čj. 9222/2004, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok III.), uložil povinnost Ministerstvu kultury zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 203 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.) a přiznal advokátce JUDr. Ireně Kohoutové odměnu za zastupování žalobkyně ve výši 2400 Kč (výrok V.).

Žalobkyně brojila proti výroku IV. usnesení městského soudu kasační stížností s tím, že ustanovené advokátce nemůže náležet odměna za úkon, který prokazatelně neprovedla, neboť žalobkyni neposkytla žádnou právní poradou, která je kumulativní podmínkou pro přiznání odměny za převzetí a přípravu zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Žalobkyně zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Městský soud, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti nebo rozhodl o žádosti žalobkyně o ustanovení advokáta (o osvobození od soudních poplatků městský soud

rozhodl usnesením ze dne 21. 8. 2008, čj. 6 Ca 230/2007 - 133), předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu.

Podáním ze dne 13. 4. 2009 žalobkyně uvedla, že zanikla, a navrhla, aby soud pokračoval v řízení na jejím místě s Odborovou organizací pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu rozhodl výrokem I. tohoto usnesení. V odůvodnění citovaného výroku Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na své usnesení ze dne 29. 4. 2009, čj. 4 As 8/2009 - 152, kterým rozhodl o zcela identické procesní situaci mezi týmiž účastníky jako v nyní posuzované věci.

Nejvyšší správní soud se před posouzením kasační stížnosti zabýval její přípustností. Kasační stížnost není přípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud předem dalšího odůvodnění konstatuje, že by měl formálně vrátit věc městskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. To by však z hlediska dalšího rozhodování Nejvyššího správního soudu nemělo smyslu. Nejvyšší správní soud již dříve judikoval (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2004, čj. 2 Azs 76/2003 - 41, č. 644/2005 Sb. NSS), že rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování účastníka řízení (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) a kasační stížnost proti takovému rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítne. Obdobně Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 25. 7. 2008, čj. 8 As 16/2008 - 244, který prošel i testem ústavnosti (rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2008, sp. zn. I. ÚS 2661/2008). V podrobnostech Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na citovaná rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud neshledal v nyní posuzované věci důvod odchýlit se od svého předchozího právního závěru, proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

Již pouze na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že žalobkyně napadla výrok IV. rozsudku městského soudu, z obsahu kasační stížnosti je však patrné, že ta směřuje proti výroku V. téhož rozsudku. Nejvyšší správní soud nepovažoval za nutné odstraňovat tento rozpor, protože se v obou případech jedná o rozhodnutí o nákladech řízení, pro která platí zcela identicky závěry vedoucí k odmítnutí kasační stížnosti.

Žalobkyně navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud s ohledem na neprodlené rozhodnutí o kasační stížnosti samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. července 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu